

OBISK PREDSEDNIKA MEDNARODNE ZVEZE GEODETOV V SLOVENIJI

Tomaž Petek

Na povabilo Zveze geodetov Slovenije je bil v dneh od 30. 9. 2004 do 1. 10. 2004 na uradnem obisku v Ljubljani profesor dr. Holger Magel, predsednik Mednarodne zveze geodetov FIG. Obisk je bil organiziran v sklopu prireditve ob 10. obletnici krimskega koordinatnega izhodišča, ki jo je na Krimu organiziralo Ljubljansko geodetsko društvo, in skupaj z izvedbo mednarodne konference »GEODETSKA IZMERA - OBETI IN REALNOST« (Land Surveying - Future Prospects and Reality), ki jo je organizirala Geodetska uprava Republike Slovenije.

Slika: Fotografija s sprejema pri ministru Kopaču, z leve: Tomaž Petek, MOPE, Bojan Stanonik, predsednik ZGS, prof. Holger Magel, predsednik FIG, mag. Janez Kopač, minister za okolje, prostor in energijo, dr. Božena Lipej, Geodetska uprava RS (foto: Mateja Gornik, MOPE).

Prvi dan obiska v Ljubljani je predsednik FIG, dr. Holger Magel, nagovoril udeležence mednarodne konference ter nato opravil še vljudnostna obiska na Ministrstvu za okolje, prostor in energijo, kjer ga je sprejel minister mag. Janez Kopač, in na Ministrstvu za kmetijstvo, kjer se je srečal z državno sekretarko dr. Marijo Markeš. Na obeh sestankih je bila tema pogovorov bodoča vloga geodetov in geodezije v sodobni družbi in v okviru področij dela obeh ministrstev. V večernih urah se je dr. Magel udeležil še okrogle mize o strateških usmeritvah geodezije v svetu, kjer se je pogovarjal s predstavniki Zveze geodetov Slovenije, Geodetske uprave, Geodetskega inštituta, Fakultete za gradbeništvo in geodezijo, Gospodarskega interesnega združenja geodetskih izvajalcev in Matične sekcije geodetov pri Inženirski zbornici. Povzetki iz razprave na okrogli mizi so objavljeni v nadaljevanju.

Drugi dan obiska je imel predsednik FIG na Fakulteti za gradbeništvo in geodezijo v Ljubljani predavanje z naslovom: "New challenges to education in geodesy and geoinformation". Kot častni gost se je nato udeležil še slovesnosti ob 10. obletnici obeležitve koordinatnega izhodišča na vrhu Krima. Na tej priložnosti je predsednik FIG nagovoril udeležence slovesnosti in izrekel obilo priznanj slovenski geodeziji in njenim dosežkom v zadnjih 15 letih.

V nadaljevanju je povzetih nekaj ključnih misli iz razprave na okrogli mizi. Udeleženci okrogle mize so v kratkih orisih predstavili, kaj posamezna institucija počne, kako je organizirana in kakšne načrte ima za prihodnost.

Obravnavana je bila nova vloga geodeta kot strokovnjaka v tretjem tisočletju. Kakšna je najboljša pot do zagotovljene dobre izobrazbe? Kako je ta problem rešen v Nemčiji in ostalih evropskih državah? Kako je zemljiška politika in/ali urbana zemljiška politika vključena v šolski program geodezije? V nadaljevanju razprave smo profesorju Maglu zastavili tudi vprašanje, kakšen je pogled FIG-a do sprememb na področju geodezije v prihodnosti in na kaj naj bodo posamezna področja geodezije (upravna sfera, zasebni sektor in univerza ...) pozorni pri procesih globalizacije: npr. standardizacija, priznavanje licenc, poseganje v področja, ki niso »čista geodezija«. Iz razprave lahko povzamemo naslednja razmišljanja:

V času političnih, globalnih, ekonomskih in ostalih sprememb spoznavamo, da storitve geodetov postajajo vse bolj ekonomsko in družbeno pomembne. Geodezija mora v prihodnosti igrati bolj pomembno vlogo v novi ekonomiji. V komunikaciji med geodeti in politikami je še vedno preveliko zatišje. Zelo pogosto se geodeti ne zanimajo za delo politikov, posledično je tudi zelo malo geodetov v politiki in nobenega evropskega poslanca s tovrstno izobrazbo. V času spreminjanja geodezije kot stroke in prekrivanja področij delovanja s sorodnimi strokami in disciplinami potrebujejo geodeti in geodezija podporo politikov bolj kot kdajkoli prej. To drži tako za univerzo, javno upravo, gospodarske subjekte in raziskovalno dejavnost. Poleg tega pa politika in družba v celoti prav tako potrebujejeta storitve geodetov. Primere najdemo na področju registracije nepremičnin, katastra, geoinformatike, sistemov geodetskih podatkov in zemljiškega urejanja komasacije.

Predsednik Magel je povzel "vizijo in poslanstvo FIG-a v 21. stoletju" in poudaril, da bi geodezija in geodeti v *bodoče morali sodelovati na naslednjih področjih:*

- LASTNINA; kamor sodijo klasične geodetske dejavnosti, kot so opredelitev in ugotavljanje fizičnih lastnosti nepremičnin, pravnih in ekonomskih pravic na nepremičnini, zemljiška zakonodaja in politika, zagotavljanje pravic do posesti, izvajanje zemljiške reforme in sodelovanje pri trgu nepremičnin;
- ZEMLJIŠČA; sodelovanje v procesih zagotavljanja trajnostnega razvoja zemljišč, naravnega okolja in evidentiranja lastnosti zemljišč, zemeljskega površja in atmosfere;
- GRADITEV; kjer se je treba vključiti v stanovanjsko politiko, trajnosten razvoj mest in naselij, urbanizem in razvoj podeželja, evidentiranje infrastrukture, zagotavljanje ekonomske, socialne in ekološke rasti.

S tega vidika smo geodeti zadolženi za upravljanje z zemljišči in podatkovnimi viri, administracijo zemljišč, prostorsko načrtovanje in načrtovanjem rabe tal, registracijo zemljišč in evidentiranje zemljišč, inženirsko geodezijo, tehnologijo GPS in GIS, 3D-meritve, zemljiške informacijske sisteme, prostorsko podatkovno infrastrukturo (SDI, NSDI), fotogrametrijo, daljinsko zaznavanje in fotointerpretacijo, kartografijo, hidrografijo, sisteme satelitskih posnetkov, mobilno kartografijo, gravimetrične meritve, meritve atmosfere in planeta zemlje, urejanje krajine, načrtovanje mest, urbano in podeželsko komasacijo, zložbo zemljišč, trgovanje/promet z zemljišči, zemljiške sklade, vrednotenje zemljišč, obdavčenje, upravljanje z nepremičninami, gradbeniško ekonomiko in upravljanje, presojo vplivov na okolje, javna naročila s področja gradenj, upravljanje s stroški in vodenje projektov, upravljanje v primeru nesreč, spremljanje stanja v prostoru, javno-zasebno partnerstvo, sodelovanje pri načrtovanju prostora, reševanje konfliktov in usposabljanje in izobraževanje s teh področij.

V razpravi smo obravnavali tudi pet vodilnih načel za zagotovitev prihodnosti geodetov in geodezije, ki jih je na zadnjem avstrijskem geodetskem dnevu izpostavil predstavnik svetovne banke, g. Reinhold Wessley:

1. Krepitev samospoštovanja in samozavesti. Geodeti so "porodničarji" osnovnega geodetskega sistema in referenčnih geodetskih točk.
2. Izboljšanje informacijske politike, odnosov z javnostmi in marketinške strategije. Predvsem politiki in nosilci odločanja morajo biti seznanjeni s prednostmi in potrebami po geodetskih delih, kot je na primer geoinformacijski sistem.
3. Širitev geodetskega omrežja z bogatimi možnostmi partnerstva in sodelovanja.
4. Izvajanje mednarodnih aktivnosti, ki so na začetku vzpodbujene s strani javne uprave.
5. Širitev obsega aktivnosti z novimi strategijami, izdelki, storitvami in poslovnimi načrti, odlično izobrazbo, uporabo sodobnih tehnologij in končno: *"Trebaja biti pogumen in odprt za spremembe v prihodnosti."*

Aktivnosti civilne družbe postajajo v zadnjem času vse bolj pomembne, saj se v sodobni družbi lahko samo na takšnih osnovah razvije sodobno partnerstvo med javnim in zasebnim ter vzpostavi učinkovito omrežje vseh subjektov geodezije. Samo skupaj bomo namreč slovenski geodeti lahko vplivali na spremembe v družbi in njeni ekonomiji in se pravočasno odzvali na vse prihajajoče spremembe in izzive.

Profil geodeta v tretjem tisočletju bo po prepričanju FIG-a predstavljal kombinacijo strokovnjaka s področja klasične geodezije in kartografije kot tudi poznavalca podjetništva, upravljavca prostorskih podatkov, upravljavca zemljišč in podatkov o okolju (v zasebnem in javnem sektorju) in pravnega ter finančnega svetovalca na področju upravljanja z zemljišči.

Tradicionalno izobraževanje geodetov je zasnovano na geometriji in tehnologiji, manj pa na dejanski rabi zemljišč in upravljanju z zemljišči. S tem, ko področje administracije zemljišč močneje vključimo v sistem izobraževanja geodetov, je treba preusmeriti pojmovanje geodeta kot strogo inženirskega profila. Pojavljajo se potrebe po vse večjem obsegu upravljalških ved in vse več interdisciplinarnih usposabljanj na področju upravljanja z zemljišči.

Vzpostavitev ustrezne organizacijske oblike na področju geodezije v javni upravi je ključni faktor za uspešno delovanje in povezovanje med zasebnim in javnim partnerstvom. Samo ustrezno organizirana državna geodetska služba lahko zagotovi skladen in uravnotežen razvoj posameznega področja v naši družbi. Na tem področju je državna geodetska služba v zadnjih desetih letih naredila velik korak naprej. S svojo organiziranostjo bo lažje sledila določbam 6. poglavja Agende 21, ki pravi, "da so lahko dobre odločitve za skladen in uravnotežen razvoj sprejete samo v primeru, ko so tistim, ki odločajo, na voljo realne in relevantne informacije, velika večina njih pa mora biti tudi geografsko opredeljenih – geolociranih."

"Ujemimo spremembe" (Shaping the Change) je moto mednarodne organizacije FIG v obdobju 2003–2006. Vemo namreč, da bo mnogo meritev v prihodnosti opravljenih z avtomatiziranimi napravami, s katerimi bodo lahko upravljali ljudje z nizko stopnjo strokovne usposobljenosti. Toda pomembno je dejstvo, da bodo nenehno potrebni visoko izobraženi strokovnjaki, ki bodo skrbeli za razvoj novih metod in tehnik merjenja, upravljali z njimi in usmerjali njihovo uporabnost. Zaradi slednjega bo tudi v prihodnosti geodezije in geodetov ključno vlogo odigral zasebni sektor.

V zaključku smo se udeleženci okrogle mize strinjali, da je pogoj za uspešen razvoj slovenske geodezije njena čvrsta vpetost v evropske in druge mednarodne tokove. Prav tako je nujno, da se vsi subjekti geodezije v Sloveniji identificirajo s poslanstvom in vizijo mednarodne zveze geodetov in sledijo njenim usmeritvam. Pripravljenost na sprejemanje sprememb, prilagajanje in hitro reagiranje ob novih okoliščinah v globalnem svetu so namreč v času, ki je pred nami, ključni dejavnik uspeha sleherne stroke, tudi geodetske.

Tomaz Petek, univ. dipl. inž.

Ministrstvo za okolje, prostor in energijo

E-pošta: Tomaz.Petek@gov.si

MARJAN JENKO – NAGRAJEN Z NAGRADO INŽENIRSKÉ ZBORNICE SLOVENIJE ZA IZJEMNE INŽENIRSKÉ DOSEŽKE

Matjaž Grilc, Anton Prosen

Inženirska zbornica Slovenije je dne 14. oktobra 2004 v Mariboru že četrtrič zapored organizirala Dan inženirjev in arhitektov. Inženirska zbornica Slovenije je ob tej priložnosti, letos tretjič zapored, podelila nagrade IZS za izjemne inženirske dosežke. Med nagrajenci je bil tudi naš stanovski kolega **Marjan Jenko, univ. dipl. inž. geod.**, ki je to nagrado dobil za življenjsko delo na področju geodezije.

V nadaljevanju podajamo utemeljitev nagrade.

Inženirja Marjana Jenka smo skozi celotno aktivno obdobje srečevali izključno tam, kjer je bila zahtevana izredna geodetska preciznost ali pa je bilo treba razrešiti enkrateno, a zato toliko bolj zahteven geodetski problem. Pa naj bo to v povojnih časih prva mestna poligonometrična mreža ali kasneje uvajanje preciznih elektronskih razdaljemerov v geodetska merjenja ali sodelovanje pri izdelavi domačega prototipa elektrooptičnega razdaljamera. Njegovo napredno znanje je bilo opaženo tudi v tujini, kjer se je s pomočjo mednarodnih štipendij strokovno izpopolnjeval in sodeloval pri zahtevnih geodetskih projektih, med drugim tudi kot ekspert Združenih narodov za geodetska dela v Tuniziji.

Mlajše generacije ga brez zadrege naslavljajo profesor, pa čeprav to uradno nikoli ni bil. Je pa dejstvo, da je mnogim generacijam slovenskih diplomantov Fakultete za gradbeništvo in geodezijo prvič predstavil pomembnost osnovnega geodetskega sistema, mnogim, ki so imeli to srečo, da so pod njegovim mentorstvom lahko tudi delali, pa je razkril skrivnosti temeljne geodezije. Njegove raziskave in izredno inovativno terensko delo na področju osnovnega geodetskega sistema so imeli za posledico rezultate, ki so aktualni še danes. Trdimo lahko, da so bila prav njegova spoznanja temelj za sprejeto Strategijo osnovnega geodetskega sistema, ki jo je Vlada RS sprejela letos spomladi.

Marjan Jenko se je v življenju velikokrat ukvarjal z merjenjem pojavov, ki so bili dimenzijsko izredno majhni. Znani so njegovi projekti preciznega merjenja pomikov Karavank, deformacij jezov, raznih skrčkov in raztezkov. Toda prav te stvari so ga v geodeziji naredile velikega. Čeprav že v pokoju, je še vedno aktiven in s svojim bogatim strokovnim opusom zgled vsem tistim, ki danes stopajo po njegovi poti.

Slika: Na sliki z leve je Matjaž Grilc – predstavnik Matične sekcije geodetov pri IZS kot predlagatelj nagrade in Marjan Jenko – prejemnik nagrade.

Čestitkam k nagradi se pridružuje tudi uredništvo Geodetskega vestnika.

Matjaž Grilc, univ. dipl. inž. geod.

Digi Data d.d.,

Opekarska 11, SI-1000 Ljubljana

dr. Anton Prosen

UL - Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo

Jamova 2, SI-1000 Ljubljana

KRIM 2004

KOORDINATNO IZHODIŠČE PRVE KATASTRSKE IZMERE NA OBMOČJU SLOVENIJE

Milan Brajnik

Letos je minilo deset let, odkar je Ljubljansko geodetsko društvo ob koči na vrhu Krima postavilo obeležje izhodišču krimskega koordinatnega sistema. V sodelovanju z Geodetsko upravo Republike Slovenije, z Oddelkom za geodezijo Fakultete za gradbeništvo in geodezijo ter pod okriljem Zveze geodetov Slovenije je društvo obletnico obeležilo s sklopom prireditev.

Dodatno je pomen dogodka poudaril sočasni uradni obisk prof. dr. Holgerja Magla, predsednika Mednarodne zveze geodetov (International Federation of Surveyors, FIG), kar za našo stanovsko organizacijo pomeni izjemno priznanje.

Omenjeni sklop aktivnosti je bil pripravljen s strani organizacijskega in programskega odbora prireditve (predsednik organizacijskega odbora: Pavel Zupančič, predsednik programskega odbora: Milan Brajnik) in izveden v obliki spremljajočih aktivnosti k osrednji slovesnosti na vrhu Krima. Skupni napori vseh vpletenih so skozi organizacijo posameznih aktivnosti doprinesli k odmevnosti dogodka, predvsem pa stkali nove vezi med udeleženci prireditev.

Slika 1: Domači in tuji gostje slovesnosti na Krimu.

Slika 2: Predsednik FIG vabi Zvezo geodetov Slovenije v širni Svet (pravzaprav na kongres FIG v Stuttgart).

Uvodnega mednarodnega strokovnega srečanja z naslovom Geodetska izmera - obeti in realnost (Hotel Slon, četrtek 30. septembra 2004) se je udeležilo več kot 70 strokovnjakov iz Slovenije in tujine, še večje število pa se je naslednji dan udeležilo predavanja prof. dr. Holgerja Magla z naslovom Novi izzivi izobraževanju na področju geodezije in geoinformatike (Fakulteta za gradbeništvo in geodezijo, petek, 1. oktobra 2004). Problematika razvoja stroke in bodočih usmeritev je ob predstavitvi tujih izkušenj nedvomno pridobila na širini. Nove dileme in nova spoznanja nedvomno nudijo udeležencem obeh dogodkov možnost za preudarnjše sprejemanje odločitev.

Neposredno po predavanju prof. Magla je društvo za udeležence organiziralo avtobusni prevoz do prireditvenega prostora na Krimu, kjer je osrednja slovesnost v prvem delu potekala ob obeležju pred kočjo na Krimu, s pozdravnimi govori, z zgodovinskim orisom pomena ter kulturnim programom. Dogajanje se je nato s predstavitvijo postopkov stare grafične izmere preselilo na travnik pod samim vrhom Krima, kjer so nam študentje geodezije obudili stare dobre »žolnirske« čase. Predstavitvi je sledil sprejem župana občine Ig v prireditvenem šotoru, postavljenem na omenjenem travniku. Za vse udeležence slovesnosti se je sprejem zaključil s prijetnim družabnim srečanjem in snovanjem novih skupnih aktivnosti.

Ves čas slovesnosti je v planinski koči na vrhu gore poteka kontinuirana projekcija in razstava o dogodkih na Krimu v obdobju 1994–2004, ki je dokumentirano predstavila zasluge pobudnikov in organizatorjev postavitve obeležja pred desetletjem ter skušala ponazoriti simbolično vrednost druženja na vrhu te gore.

Ljubljansko geodetsko društvo je pred omenjeno obletnico izdalo tudi predstavitevno edicijo Krim 2004 z vabilom na prireditev, jo razposlalo na različne naslove in tako s kulturno zgodovinskim pomenom krimske točke seznanilo najširšo javnost.

PROGRAM PRIREDITVE NA KRIMU:

1. oktober 2004	12.30	Razstava Krim 1994–2004 in projekcija - izbor posnetih kadrov prireditve ob postavitvi	Krim - kočja na vrhu
	13.00	Slovesnost ob 10. obletnici postavitve obeležja na Krimu Uvodna glasbena točka Pozdravni govori Geodetska služba danes Predstavitve zgodovinskega pomena Kulturni program	Obeležje pred kočjo na Krimu
	14.20	Predstavitve postopkov grafične izmere, Društvo študentov geodezije	Travniki pred obeležjem padlim na Krimu
	14.45	Sprejem pri županu občine Ig (predstavitve občine s kulturnim programom in družabnim srečanjem)	Prireditveni šotor
	16.30	Zaključek prireditve na Krimu	

Govorci:

minister za informacijsko družbo dr. Pavel Gantar

direktor Geodetske uprave Republike Slovenije g. Aleš Seliškar

predsednik FIG (Mednarodne zveze geodetov) prof. dr. Holger Magel

župan občine Ig g. Janez Cimperman

županja Mestne občine Ljubljana ga. Danica Simšič

Poleg govorcev, ostalih znanih javnih osebnosti, predstavnikov tujih držav (Avstrije, Hrvaške, Madžarske, Nemčije in Norveške) ter samega predsednika FIG prof. dr. Magla, slovenskih stanovskih kolegov, predstavnikov sorodnih strok ter udeležencev prireditve pred desetimi leti so se slovesnosti udeležili tudi predstavniki lokalne uprave in društev z območja občine Ig. Celotno število udeležencev se je povzpelo čez pričakovano število 250 oseb.

Uspešnost prireditve izpričujejo številna priznanja in zahvale gostov, zavest o nekaterih zamujenih priložnostih pa naj nam ostane kot vzpodbuda za nadaljnje delo. Tradicionalna vsakoletna druženja geodetov na vrhu Krima so nedvomno pridobila nov zagon in predvsem širši pomen v stiku z lokalnim in mednarodnim okoljem. Pričakujemo nadaljevanje sodelovanja v okviru spletenih vezi.

Milan Brajnik, univ. dipl. inž. geod.

Predsednik LGD

E-pošta: milan.brajnik@geod-is.si

Slika 4: Razstava in projekcija o dogodkih na Krimu v zadnjih desetih letih sta prav tako pritegnili precej pogledov (tudi nekoliko starejši kolegi niso/nismo od muh).

Slika 3: Postavni zemljemerski vzorniki so pri marsikomu/marsikateri vzbudili skomine (ali vsaj občutke nostalgije).

Slikovno gradivo: Igor Cergolj, Geodetska uprava RS, in Miha Muck, GZS d.d., arhiv LGD.

GEODETSKI TEMATSKI VEČERI 2004

Božena Lipej

Ljubljansko geodetsko društvo je tudi v letu 2004 nadaljevalo z organizacijo Geodetskih tematskih večerov, ki jih v povprečju po dva na leto prireja ne le za člane svojega društva, temveč za vse člane Zveze geodetov Slovenije, ki jih predstavljene in diskutirane teme zanimajo.

8. aprila 2004 je društvo v sodelovanju z Geodetsko upravo Republike Slovenije organiziralo javno obravnavo Programa dela državne geodetske službe 2004 in 2005. Gostitelji večera so bili Anton Kupic, vodja sektorja za nepremičnine, Jurij Režek, vodja sektorja za geodezijo, in dr. Božena Lipej, namestnica generalnega direktorja Geodetske uprave Republike Slovenije. Kljub nekoliko zmanjšani udeležbi zaradi prekrivanja društvenih dogodkov je bila razprava o prioritetah v državnem geodetskem programu in o smereh delovanja vseeno zanimiva in poučna.

28. oktobra 2004 je bil organiziran drugi letošnji strokovni tematski večer. Predstavnika Geodetskega inštituta Slovenije in Geodetske uprave Republike Slovenije, mag. Borut Pegan Žvokelj, vodja področja za nepremičnine in posredovanje podatkov na inštitutu, ter Uroš Mladenovič, vodja Centra za informatiko na geodetski upravi, sta predstavila Računalniški dostop do geodetskih podatkov s povezano računalniško demonstracijo. Razprava je bila izjemno sproščena in odkrita, v njej so konstruktivno sodelovali predstavniki javnega in zasebnega sektorja. Obojestransko je bilo izmenjanih kar precej praktičnih napotkov. Dogovorjene so bile skupne aktivnosti s ciljem večje in kakovostnejše uporabe nove storitve. Vsi prisotni smo si delili mnenje, da je bila predstavitev z razpravo zelo uspešna, in takih dogodkov si lahko tudi v bodoče le želimo.

Leto se zaključuje, enako tudi naše letošnje večerne razprave. Zahvaljujemo se vsem predavateljem in gostiteljem za prijazne odzive in sodelovanje, še bolj pa zainteresirani strokovni javnosti, ki dokazuje, da je tudi na uporabniški strani velik interes za tovrstnimi predstavitvami in izmenjavami mnenj.

dr. Božena Lipej, univ. dipl. inž. geod.

*Geodetska uprava Republike Slovenije,
Zemljemerska ulica 12, SI-1000 Ljubljana
E-pošta: bozena.lipej@gov.si*

AKTIVNOSTI CELJSKEGA GEODETSKEGA DRUŠTVA

Majda Lončar

V zadnjih Geodetskih vestnikih ni bilo zaslediti novic iz Celjskega geodetskega društva, kar še ne pomeni, da se nič ne dogaja. Ravno obratno, društveno življenje je zelo živahno. Poleg ekskurzije na državno mejo z Italijo, ki je predstavljena v posebnem članku, so se po aprilskem občnem zboru odvili še naslednji dogodki.

Četrtkova strokovna srečanja

Celjsko geodetsko društvo že od leta 2001 za svoje člane pripravlja tako imenovana četrtkova strokovna srečanja. Kljub različnim oblikam izobraževanja, ki jih za svoje zaposlene pripravljajo Geodetska uprava RS, Inženirska zbornica, GIZ in druge institucije, je na področju strokovnega izpopolnjevanja na izvedbeni ravni, spremljanja predpisov, ki se tičejo geodetske stroke, predstavitve pomembnih dosežkov v geodeziji in medsebojne izmenjave izkušenj, praznina, ki smo jo s temi srečanji želeli zapolniti. Kljub temu, da se ne srečujemo mesečno, kot je bilo prvotno zamišljeno, smo v teh letih obravnavali celo vrsto zanimivih in aktualnih tem.

V mesecu maju sta bila naša gosta iz Geodetskega biroja Iztok Slatinšek in Regina Kolenc. Slednja nam je predstavila uporabo laserja za skeniranje objektov in izvrednotenje, Iztok Slatinšek pa hidrografska merjenja z ultrazvočnimi globinomeri. Predavanje je bilo zelo zanimivo, saj se le redkokdo od nas poklicno ukvarja s temi ali podobnimi geodetskimi deli, šolsko poznavanje tematike pa je, razen za mlajše kolege, verjetno že zgodovina.

Na septembrsko srečanje smo povabili Tomaža Kocuvana, ki se ukvarja z reševanjem pritožb na II. stopnji, da nas seznanj in opozori na pomanjkljivosti in napake, ki jih delajo geodetska podjetja in geodetske uprave pri tehničnem in upravnem delu geodetskih storitev, in je zaradi njih pritožbam ugodeno. Srečanje je bilo v obliki okrogle mize, marsikatero opozorilo nas je pripravilo do razmišljanja in idej, kako postopati in tudi kaj spremeniti pri vsakdanjem delu. Dobili smo tudi odgovore na konkretna vprašanja v zadevah, ki jih imamo na mizi, pa ne vemo, kako bi jih rešili, ali pa rabimo samo potrditev.

Prednost takšnega srečevanja v društvu je predvsem v tem, da se srečamo tako izvajalci kot zaposleni v upravi, to pa omogoča izmenjavo izkušenj ter vzpodbuja dialog.

Srečanje upokoјencev

Za letošnje srečanje so si upokoјenci, člani CGD, izbrali Šentjur. Čeprav se upokoјenci udeleжуjejo

tudi drugih dogodkov, pa je to srečanje res »njihovo«. Manjka samo tisti, ki ne more priti zaradi bolezni. Drugih neodložljivih in pomembnejših opravkov enostavno ni.

Zbrali smo se dan po martinovem na šentjurski železniški postaji, kjer nas je pričakal šef postaje, g. Bučar, in nam razkazal Muzej južne železnice. Južna železnica je leta 1946 povezala Šentjur s svetom. Muzej ima nekaj eksponatov na prostem, najbolj markantna je stara lokomotiva, za nas pa sta bila zanimiva originalna kamna s stacionažo 317 km z Dunaja in novejši od Jugoslovanskih železnic, 537 km iz Beograda. V enem od objektov ob progi pa je bogata zbirka ostalih eksponatov, ki priča tudi o tem, kako zahteven inženirski poseg je bila gradnja železnice.

Na Zgornjem trgu smo si ogledali Ipavčevo rojstno hišo. V njej je postavljena stalna razstava o delu in življenju skladateljev, notni zapisi, zapisi oper, razne skladbe, na ogled je tudi posebno priznanje – čudovit venec, ki ga je prejel Ipavčev dekliški kvartet za osvojeno prvo mesto na tekmovanju dekliških kvartetov v Evropi leta 1884. Sedaj je v stavbi poročna dvorana, kjer se nismo prav dolgo zadržali, noge so nas kar same nesle v klet, kjer je vinoteka z izbranimi vrhunskimi vini domačih vinogradnikov. Ob odhodu še pogled na dvorišče z lipo, kamnito mizico in Plečnikovim vodnjakom.

Kosilo na bližnjem kmečkem turizmu je ob živahnem klepetu kar prehitro minilo. Spomini so zaživel ob ideji, da bi kazalo zapisati zgodovino našega društva. Kdaj je bilo ustanovljeno? Da dolgo nazaj, so si bili enotni, ampak le katerega leta. Predsednikov se je bilo lažje spomniti, pa priprave razstav, geodetskih dnevov, organizacijskih sprememb v geodetski službi ... Kamenčki, ki jih bo še treba strniti v mozaik.

Na koncu smo ugotovili, da so ta srečanja še posebej zanimiva, če so popestrena z lokalnimi ogledi, in sklenili, da bo srečanje vsako leto drugje. In že je določen naslednji organizator. Letošnjima, Ivanu Gabru in Mari Kozelj, pa še enkrat hvala.

Slika 1: Pred muzejsko lokomotivo.

Slika 2: Nas še prepoznate?

Jesenski planinski pohod

Da so štajerski griči in hribi, še posebej jeseni po trgatvi, prav zanimivi za pohod, smo spoznali že pred leti ob prvem povabilu Damjana Kvasa na obronke Pohorja. Člani našega društva in

skupina slovenskih geodetov pohodnikov se od takrat vsako leto z veseljem udeležimo tega jesenskega planinskega pohoda.

Letos smo se v odpravili na Boč, imenovan tudi štajerski Triglav, sicer pa je to eden zadnjih vrhov Karavank, preden potonejo v Panonsko nižino. Pobočje Boča je zelo gozdno, zato ni naključje, da nanj vodi gozdna učna pot, po kateri smo se pod strokovnim vodstvom gozdarja, g. Janija Trošta, podali tudi mi. Po zanimivih razlagah na posameznih točkah smo prišli na vrh, kjer smo bili z razglednega stolpa deležni še obljubljenega razgleda. Pred nami so bili kot na dlani Slovenske gorice, Haloze, Kozjansko, Dravsko polje in Pohorje, v daljavi pa smo prepoznavali vrhove Savinjskih Alp, stolp na Kumu in Trdinovem vrhu, pa zasneženi Peco in Uršljo goro.

Potem pa nazaj v dolino in na zadnjo kontrolno točko, v vinsko klet Kvas. Lačni in premraženi smo se najprej okrepčali s kurjo obaro, potem pa nadaljevali z degustacijo letošnjih vin. Sauvignon, rumeni muškata, chardonnay, traminec in kerner, eden boljši od drugega. Dobro razpoloženi smo se še zavrteli ob igranju mladega harmonikarja in se zadovoljni poslovili od družine Kvas, ki se je tudi letos izkazala kot izvrstni gostitelj.

Slika 3: Na eni od točk na gozdni učni poti.

Slika 4: Degustacija.

Napoved

Ob prebiranju teh vrstic je že znan zmagovalec decembrskega športnega dvoboja z Ljubljanskim geodetskim društvom. Glede na že znano družabno nadaljevanje je to prav primeren dogodek za veseli december. Januarja pa se spet posvetimo resnejšim stvarem. Najprej bomo obiskali Zgodovinski arhiv Celje, nato se zberemo na strokovnem srečanju in kmalu zatem zaključimo z občnim zborom ali pa začnemo znova, kakor se vzame.

Majda Lončar, univ. dipl. inž. geod.

Predsednica CGD

E-pošta: majda.loncar@gov.si

Sliki 1, 2 - Majda Lončar, CGD

Sliki 3, 4 - Mladen Stanojević, CGD

SREČANJE PRIMORSKIH IN GORENJSKIH GEODETOV

Leon Maričič

Primorsko geodetsko društvo in Društvo geodetov Gorenjske sta se 10. septembra 2004 tradicionalno srečala že dvanajstič. Tokratno srečanje smo organizirali Primorci na Slapu pri Vipavi. Gorenjcem smo želeli pripraviti presenečenje in smo jih povabili na trgatve, na koncu pa smo bili najbolj presenečeni organizatorji, saj je grozdje letos precej pozno dozorelo in trgatve ob srečanju še ni bilo. Hudomušni gostje so dejali, da je tako celo bolje, ker bi sicer ob martinovem iz sode pritekkel union namesto vipavca.

Slika 1: Jutranji zajtrk in zdravica pod vaško lipo.

No, dolgčasa pa kljub temu ni bilo. Jutranji zdravici, zajtrku in nagovorom pod vaško lipo je pod vodstvom lokalnih vodnikov sledil sprehod po Vipavi in ogled njenih znamenitosti: izviri reke

Sliki 2 in 3: Ob izvirih Vipave ...

...in vipavca.

Vipave, muzej stare opreme, cerkev in egipčanska sarkofaga. Vodniki so odlično opravili svoje delo, tako da smo bili vsi skupaj (vključno z domačini) prijetno presenečeni, kaj vse se skriva v tem kraju, le ustaviti se je treba. Najbolj pogumna sta se po plezalni poti povzpela na Gradiško turo, vrh nad Gradiščem pri Vipavi. Ogljed smo zaključili v Vipavski kleti.

V popoldanskem času so potekale športne aktivnosti: balinanje, nogomet, odbojka in košarka. Čeprav so tekme prijateljskega značaja, postajajo tekme vedno bolj tekme za prestiž in iz leta v leto je čutiti več naboja in vneme. V nogometu smo po dolgem času, najbrž celo prvič, zmagali Primorci, zelo tesno tudi v odbojki med mešanimi ekipami, v košarki pa so bili krepko boljši Gorenjci. Balinanje? Ja, zavleklo se je pozno v noč. Še danes ne vem, kdo je zmagal, če sploh kdo je! Saj veste, en čas se meče na eno stran, pa se obrne, pa na drugo stran, pa se spet obrne, in tako naprej. Do kdaj? Saj sploh ni pomembno. Največ šteje druženje, za »punte« pa »ma ka nas briga«.

Slika 4: Skupinska fotografija nogometnih ekip.

Slika 6: Primorska navijaška skupina.

Slika 5: Le kje je balinček?

Dan smo zaključili pozno v noč z obiskom vaških vinskih hramov, kot se na Vipavskem tudi spodobi. Ob slovesu smo se pozdravili z nasvidenje naslednjič v prelepi Gorenjski.

Fotografije je prispeval: Tomo Koželj

Leon Maričić, univ. dipl. inž. geod.

Primorsko geodetsko društvo,

Trg Edvarda Kardelja 1, SI-5000 Nova Gorica

E-pošta: leon.maricic@gov.si

STROKOVNA ESKURZIJA CELJSKEGA GEODETSKEGA DRUŠTVA NA DRŽAVNO MEJO Z ITALIJO

Tomaž Cink

Sedmega oktobra 2004 smo se člani Celjskega geodetskega društva že drugič letos podali na strokovno ekskurzijo, prva je bila nekajdnevna v Beograd v začetku marca, zato je bila tokratna samo enodnevna.

Za razliko od enodnevnih ekskurzij v preteklih letih smo namesto ogleda kakšnega objekta ali gradbišča v povezavi z zahtevnejšimi geodetskimi deli tokrat kot strokovno temo izbrali našo državno mejo z zahodno sosedo Italijo. Tej temi smo za popestritev dneva dodali še obisk zanimivih krajev s slovenskim življem onkraj meje. K temi meje z Italijo se kar sam ponudi obisk pri naših najzahodnejših rojakih v dolini Rezije ter ogled Benečije.

Pot smo začeli zgodaj zjutraj ob 5. uri iz Celja in tako smo preko Ljubljane, Kranja in Jesenic v poznem jutru že prišli do prvega postanka, povezanega s temo državne meje, in sicer na slovenski strani naše meje v Ratečah. Mejo smo si ogledali z lepše in bolj urejene strani meje – torej jasno, da z naše strani, da pa nam jutranja »fajhtnoba« ne bi preveč škodila, smo prvi strokovni ogled meje opravili kar skozi okna Kompasovega bifeja s skodelico kave v roki.

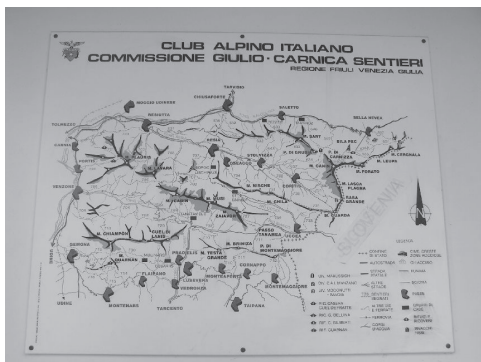
Pot smo nadaljevali mimo Trbiža in nato po Kanalski dolini skozi Pontebbo do manjšega naselja Na Bili (it. Resiutta), kjer smo vstopili v ozko in vedno bolj strmo dolino rečice Rezije, ki daje ime tudi celotni dolini. Z avtobusom smo se zapeljali do centra Rezije, vasi Ravanca, dlje z velikim avtobusom tudi ne gre, kjer sta nas v Rozajanski kulturni hiši pričakali predstavnici folklornega društva Val Resia.

Slika 1: Pred Rozajansko kulturno hišo.

Ta dom je središče dogajanja v vasi kot tudi celi dolini, postavljen je bil že pred leti s sredstvi naše države. V dvorani doma sta nas gostiteljici popeljali z diapozitivi skozi naselja doline – vasi V

Bili, Ravanca, Njiva, Gozd, Osojane, Solbica, Podklanec, Krnica, in to z razlago v njihovem avtohtonem rezijanskem narečju. Ko poslušáš njihovo govornico, začneš razmišljati, ali je to le eno od slovenskih narečij ali pa že kar samosvoj jezik, z nekaterimi besedami povezan s slovenskim. Govornica ni podobna italijanski, večina besed tudi ne slovenskim izrazom, samoglasniki so lahko s preglasi. Samo kratek primer njihovega izražanja: na desno – na dobro rouko, na levo – na slabo rouko. Samosvoj jezik in tudi glasba, prej podobna kakšni irski ljudski glasbi kot slovenski, sta se nedotaknjena ohranila do današnjih dni. Razlog je v naravni nedostopnosti doline, proti Sloveniji zaprte s preko dva tisoč metrov visokim obzidjem Kanina in njegovih južnih sosedov, zato so Rezijani živeli ločeno od slovenskega zaledja. Slika alpinistične karte v gornji tretjini med rumeno obarvanimi gorskimi grebeni lepo pokaže zaprtost Rezije z vseh strani.

Slika 2: Dolina Rezije leži med gorskimi grebeni.

Slika 3: Prvi koraki v rezijanskem plesu.

Predstavitve je bila spremljana z njihovo zelo specifično glasbo, izvajano z violino in violončelom – bunkulo in s petjem folklorne skupine prej omenjenega folklornega društva. Vmes sta gostiteljici predstavili tudi enega od svojih ljudskih plesov, na koncu predstavitve pa tudi nas povabili k sodelovanju v folklornem plesu.

Da ne bi obiska v dolini Rezije zaključili s pajčevino v želodcu, smo si pred odhodom v vaški gostilni privoščili še kosilo s kozarcem vina iz Rezije, ki sicer leži pod visokimi zahodnimi Julijci, a je skozi Kanalsko dolino dostopna toplemu jadranskemu zraku.

Sledila je vožnja po Kanalski dolini proti jugu mimo krajev Pušja vas (Venzona) in Gumin (Gemona), ki sta bila v bovškem potresu v 70. letih zelo poškodovana in delno povsem na novo postavljena. Med vožnjo skozi Furlanijo smo z zanimanjem prisluhnili našemu vodniku Vladu Paljku, zelo dobremu poznavalcu tako zgodovine kot jezikov današnjega in preteklega življenja zamejskih Slovencev v Italiji. Marsikdo je debelo pogledal dvojezične napisne table ob cesti proti Udinam, v furlanščini in v italijanščini. V predmestju Vidma (Udine) pa smo zavili proti vzhodu in mimo Čedadada nadaljevali z vožnjo skozi središče in občinski sedež Beneških Slovencev Špeter Slovenov ter naprej proti mejnemu prehodu Robič v smeri našega Kobarida. Tako nas je zavita cesta skozi osrednjo Beneško Slovenijo, slikovito deželo, ki se prek strmih hribov in ozkih dolin steka proti furlanskim ravnicom, pripeljala do naslednjega cilja, vasi Landar. Tukaj najdemo največjo naravno in kulturno-umetnostno znamenitost doline Nadiže – Landarsko jamo, ki jo je

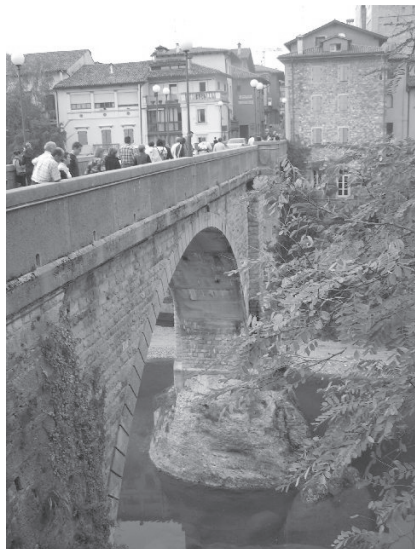
izdolbla voda pred kakšnimi 500 milijoni let v kamnitem hribu nad vasjo.

Že iz doline opazimo sredi visoke skalne stene mogočen vhod v jamo, utrjen z obzidjem, v notranjosti jame pa je cerkev z dragocenim zlatim oltarjem. Oltar je delo Jerneja iz Škofje Loke. Sledi človeka v jami kažejo na prve naselitve v bronasti dobi. Občasno v jami še vedno potekajo maše.

Potepanje po domovini Beneških Slovencev smo zaključili z ogledom Čedad (Cividale del Friuli), mesta z nad 11 000 prebivalci, ki leži na obrobju Furlanske ravnine. Prebivalci so v glavnem Furlani in Italijani, kljub temu pa je Čedad regionalno središče Beneških Slovencev v Videmski pokrajini s sedeži različnih političnih, športnih in kulturnih organizacij Beneških Slovencev. V Čedadu izhaja tudi zamejski časopis Novi Matajur.

Čedad smo spoznali ob sprehodu skozi staro mestno jedro, prečkali mogočen Hudičev most, renesančno gradbeno mojstrovino nad zeleno Nadižo ter obiskali tudi stolnico iz druge polovice 15. stoletja, kjer nas je vodnik več kot izčrpno seznanil s preteklostjo Čedad, Langobardi pa tudi s teorijo o Venetih. Mesto je bogato z umetnostnimi spomeniki, med ostalimi tudi s spomeniki langobardske umetnosti iz 8. do 11. stoletja.

Zelo znana med njimi sta Rathisov oltar v Krščanskem muzeju ob stolnici in iluminirani rokopisi (Čedadski evangeliar). Posebno zanimive so raziskave in domneve nekaterih zgodovinarjev, poznavalcev Langobardov, ki kažejo na to, da je del napisa na plošči Rathisovega oltarja slovenski

Slika 4: Hudičev most preko Nadiže.

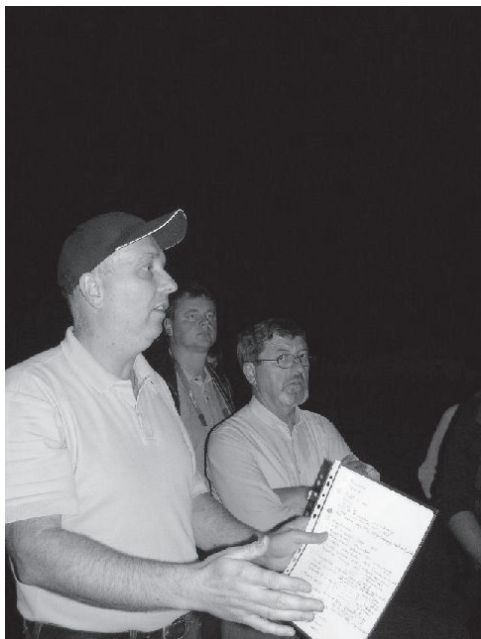
Slika 5: Rathisova oltarna plošča.

in se v sodobni slovenščini domnevno glasi: RATCHIS JE ŠEL BOGU SLUŽIT. Če to drži, gre za najstarejši zapis slovenščine, starejši od Brižinskih spomenikov, to pa povsem postavlja na glavo veljavne teorije naših zgodovinarjev o času prihoda naših prednikov na današnja ozemlja. Tudi o tem nas je temeljito poučil naš vodnik.

Z ogledom Čedadada smo zaključili turistični del enodnevnega potepanja. Koliko slovenskih besed še slišimo v Reziji, koliko v Benečiji? Malo, zelo malo, veliko premalo – skoraj nobene. Pa niso vsega Italijani krivi, tudi mi, v Sloveniji živeči, smo sokrivi. Šele v zadnjem času, po sprejemu v evropsko družino, smo se Slovenci po besedah gostiteljic v Reziji začeli malo več zanimati za naše sonarodnjake na skrajnem zahodu našega narodnostnega ozemlja, prej pa smo dolga leta pozabljali na njih. Ivan Trinko, duhovnik in zgodovinar, vsakomur poznan v Benečiji in premalo poznan v Sloveniji, je o Beneških Slovencih zapisal: »Tukaj živijo, z dušo in telesom privezani, vsemu svetu nepoznani, od nikogar spoštovani, že nad tisoč let moji ubogi bratje in sestre ter se mučijo dan za dnem, leto za letom ...« To drži še danes, živi dokaz smo tudi mi, člani Celjskega geodetskega društva, saj so tudi nam bili naši najzahodnejši sonarodnjaki do tega dne večinoma nepoznani.

Ja, tudi vaški pijanček, ki me je v Ravanci pred Rozajansko kulturno hišo nagovarjal za nekaj denarja za pijačo, je to storil v italijanščini. Na moj odgovor v slovenščini me je le čudno gledal – ne vem, morda zaradi moje štajerske slovenščine. Povsem dobro pa me je razumel, ko sem mu ponudil pollitrsko pločevinko »laškega kozla« – oči so se mu raztegnile v nasmeh, pločevinka pa hitro v žep, da ne bi kdo tega videl.

Čeprav se je že temnilo, nas je v Novi Gorici na povsem preurejenem trgu pred železniško postajo pričakal naš kolega iz oddelka GURS za državno mejo – Marko Kragelj, odgovoren za državno mejo Slovenija-Italija na celotnem poteku med tromejo Slovenije, Italije in Avstrije, vse do zaključka kopenske meje z Italijo na Debelem rtiču. Najprej nas je temeljito seznanil z dogajanjem ob preurejanju tega trga, kjer se je na predvečer vstopa Slovenije v EU odvila ena od glavnih slovesnosti, kot drugo je predstavil dela v zvezi z obnovo mejnih znamenj na tem

Slika 7: Osrednja točka trga pred železniško postajo Nova Gorica – linija iz temnejših kamnov označuje mejo z Italijo, center kroga pa določa mejno točko, prej označeno z mejnim kamnom.

Slika 6: Marko Kragelj v elementu.

odseku, razdeljenem na sektorje, ki jih izmenično vzdržuje in navezuje na evropski GPS-koordinatni sistem, bodisi slovenska ali italijanska geodetska skupina. Kot tretje nam je pojasnil, kaj je v praksi pomenila sprememba poteka meje z Italijo po Ozimskih sporazumih, saj so nastali otoki slovenskega ozemlja ob meji, za katere vodijo katastrske podatke Italijani, in seveda tudi obratno, da za del italijanskega ozemlja prideš po mapno kopijo v Tolmin ali Novo Gorico.

Naš kolega si je res vzel čas za nas – kljub že kar pozni uri in temi, se ni dal motiti ne italijanskim karabinjerjem kot tudi ne našim policistom, ki so izmenoma nadzirali našo preko štiridesetglavo skupino potencialnih »nočnih prebežnikov« v italo-evropski kapitalistični raj. No, pa so čez čas oboji le ugotovili, da nimamo namena čez odprto in nezavarovano mejno črto pobegniti v italijansko Gorico. Verjetno pa so si o nas mislili, češ kaj so to »eni čudni tiči«, ki ob devetih zvečer poslušajo predavatelja, diskutirajo in sprašujejo, ob tem pa napol v temi še pregledujejo nekakšne načrte, in to kar na tleh, sicer obloženih z lepim marmorjem z medeninastimi vložki.

Ja, pa smo res geodeti svoji stroki sila privržen »folk«, sicer pa to pogosto dokazujemo, če ne drugače, na kakšnih zelo poglobljenih, s prevelikim številom vinskih kapljic podprtih nočnih debatah o zapisnikih, odločbah, strankah, pritožbah in še čem!

Pa da ne bi kdo mislil, da smo s tem že zaključili pester dan. Čakala nas je še ena novogoriška znamenitost, pa ne zgodovinska ali kulturna – igralnica Perla, seveda. Za začetek smo si podprli naše že kar prazne želodce, seveda tudi kaj zalili, dan je le bil zelo dolg in naporen. Tako okrepljeni pa smo se vrgli na raznorazne »slot« mašine, ene bolj pisane in mežikajoče kot druge, ter seveda tudi na elektronske rulete. Sem pa tja je kaj zacingljalo iz mašinerije, največ pa veselo požiralo, in kar sreča, da smo proti pol dvanajsti že sedeli na avtobusu in drveli proti celjskemu koncu. Večina z nekaj manj cvenka v denarnici, pa tudi kdo z nekaj več evrov drobiža v njej kot ob prihodu v igralnico.

Da zaključim – bil je lep in razgiban dan, zanimiv, prav nič dolgočasen, kar pa je najpomembneje – zopet smo uspeli najti nekaj novega, nam nepoznanega.

Avtor članka:

Tomaz Cink, univ. dipl. inž. geod.

Geodetska uprava Republike Slovenije

Območna geodetska uprava Velenje

E-pošta: tomaz.cink@gov.si

Avtorja slik:

Alenka Kveder, univ. dipl. inž. geod., slike št. 2, 4, 6, 7

Geodetska uprava Republike Slovenije

Območna geodetska uprava Velenje

E-pošta: alenka.kveder@gov.si

Zvone Šilec, inž. geod., slike št. 1, 3

Mejaš d.o.o.

E-pošta: Mejas@siol.net

IZLET LJUBLJANSKEGA GEODETSKEGA DRUŠTVA NA LOŠINJ

Janez Dotti

Po dveh neuspešnih poskusih organizacije planinskega izleta v Bolgarijo nam je končno uspelo realizirati dvodnevni planinski izlet na otok Lošinj.

Udeleženci smo se zbrali v soboto, 9. oktobra, v zgodnjih jutranjih urah (ob 4.30) na našem standardnem zbirališču na Dolgem mostu. Vremenska napoved ni bila najbolj obetavna, vendar to ni skalilo naše dobre volje. Po dokaj hitri vožnji, s samo enim postankom, smo prispeli preko mostu na otok Krk in do trajekta za otok Cres v Valbiski. Bili smo prezgodnji za naš trajekt, toda čakanje nam je popestril neodgovoren voznik ljubljanskega VW pasata, krepko pod vplivom alkohola, ki se je ustavil malo predaleč – kar v morju. Reševalna akcija dviga avtomobila je uspela, toda brez voznika, ki se je tolažil v sosednjem lokalju. Po krajši vožnji s trajektom smo prispeli na otok Cres in nadaljevali pot do Osorja, kjer se je začel naš planinski pohod po približno 10 kilometrskem grebenu Osorščice.

Začetek je bil zelo obetaven, saj je vreme postajalo vse lepše in tako nas je sonce pričakalo na našem prvem postanku pri koči, kjer se je marsikdo lahko odžejal ob točenem pivu ali drugi pijači. Nadaljevali smo pohod po grebenu navzgor in tako osvojili najvišji vrh Osorščice – Televrina na nadmorski višini 589 m. Žal pa nas bogovi niso marali dovolj, da bi nam naklonili božanski pogled arhipelaga tja do Suska na jugu, na zahodu do Istre in Apeninov, na severu do Triglava ter na vzhodu do Gorskega kotarja in Velebita, pod katerim bi zagledali otoke Rab, Pag, Silbo in Olib, saj so se skrivali v oblakih in megli. Pot nas je nato peljala mimo vrha Sv. Nikola (558 m) in istoimenske kapele ter nato čez vrh Počivalice (246 m) do Nerezin, kjer se je naš pohod po 6 urah hoje zaključil v vaški gostilni Mornar. Po krajši vožnji smo prispeli do hotela Punta v Velem Lošinju. Po večerji smo se odpravili še na ogled večernih znamenitosti Malega Lošinja in njegove tradicionalne glasbe, ki je marsikoga popolnoma zasvojila. Nekateri so nato še zadnjo energijo porabili v diskoteki Energy.

Naslednji dan, spet vsi polni moči, smo se odpeljali do srednjeveškega mesteca Osor, ki je en sam muzej na prostem. Po krajšem ogledu smo nadaljevali vožnjo proti znameniti vasi Lubenice, kamor pa žal nismo uspeli priti zaradi objektivnih razlogov (preozko cestišče za šoferja našega avtobusa), zato smo takoj izbrali rezervno varianto – piknik in kopanje v Valunu. Po tej sprostitev, ki se je zaključila z dežjem, smo se odpravili še na večerjo v gostilno Potok na južni strani Alp. Tako zbrani, prijetno utrujeni smo že premišljevali o naslednjem izletu našega društva v kraje, kjer te vreme v tem letnem času ne razočara.

Slika 1: Vrh grebena Osorščice – Televrina na nadmorski višini nad 589 m (za gasilce ni meja), Miha Muck, GZS d.d., 2004.

Slika 2: Vsi napori so pozabljeni ob tako izborni postrežbi (plaža v Valunu na nadmorski višini skoraj 0 m), Miha Muck, GZS d.d., 2004.

Janez Dotti, univ. dipl. inž. geod.

LGD

E-pošta: janez.dotti@ljubljana.si